

Dr n. med. Bronisława Dyszyńska-Rościszewska

(1925-2002)

Dr n. med. Bronisława Dyszyńska-Rościszewska urodziła się 1.06.1925 r. w rodzinie lekarskiej w Jarosławiu.

Jarosław jest miastem, z którym do końca życia była mocno związana emocjonalnie. Tam spędziła dzieciństwo, tam uczęszczała do szkoły powszechnej i do szkół średnich. Maturę otrzymała w czasie okupacji niemieckiej w 1944 r. na kompletach tajnego nauczania.

W 1945 r. rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego i ukończyła je w 1951 r.

Pierwszą pracę rozpoczęła 1.08.1951 r. pod kierunkiem dr. Mąkowskiego na Oddziale Okulistycznym Szpitala Miejskiego nr 4 w Katowicach i tam uzyskała I stopień specjalizacji z zakresu okuli-
styki.

W 1957 r. rozpoczęła wolontariat pod kierunkiem prof. Władysława Melanowskiego w Klinice Chorób Oczu Akademii Medycznej w Warszawie, a po 2 latach otrzymała etat asystenta – nauczyciela akademickiego. Egzamin specjalizacyjny II stopnia uzyskała pod kierunkiem prof. Stanisława Altenbergera.

Po jego śmierci kierownictwo Kliniki objęła prof. Zofia Falkowska i pod jej kierunkiem dr. Rościszewska rozpoczęła pracę naukową, której głównym tematem było zastosowanie ultradźwięków w diagnostyce okulistycznej.

Prace prowadziła we współpracy z Instytutem Podstawowych Problemów Techniki, gdzie w zespole prof. Leszka Filipczyńskiego skonstruowano pierwszy polski aparat przystosowany do zastoso-

wania ultradźwięków w diagnostyce okulistycznej. Ten aparat dr. Rościszewska wykorzystywała przez wiele lat, udoskonalając go, a wyniki prac przedstawiała w „Klinice Ocznej” i w „Archiwum Akustyki” oraz na zjazdach i sympozjach w kraju i za granicą.

Nawiązała kontakty i współpracę z prof. Oksalą z Finlandii, prof. Buschmamerem z Berlina, prof. Osojnikiem z Wiednia i dr. Poujol z Paryża.

Była członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Diagnostyki Ultradźwiękowej w Okulistyce (S. I. D. U. O.).

W 1969 r. na podstawie pracy zatytułowanej „Pomiary oczu metodą ultradźwiękową” uzyskała stopień dr. nauk medycznych.

Opublikowała 35 prac, z czego 26 dotyczyło diagnostyki ultradźwiękowej w schorzeniach oczu.

Do końca swej pracy w Klinice prowadziła Pracownię Ultradźwiękową, szkoląc w tej dziedzinie młodszych kolegów. Jako Adiunkt Kliniki prowadziła także zajęcia dydaktyczne z młodzieżą studencką i specjalizującymi się lekarzami, przekazując swą wiedzę i doświadczenie.

W roku 1981 odeszła na przedwczesną emeryturę. Jeszcze przez kilka lat pracowała w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia.

Odeszła od nas 13 sierpnia 2002 r. Żegnamy Ją z żalem, zachowując w naszej serdecznej pamięci.

Nadzieja Szewczyk-Bocheńska